

Förvaltningsrätten i Stockholm
Avdelning 7

Stockholm den 30 september 2024

Tegeluddsvägen 1
115 76 Stockholm

Mål nr 18415-24 Parter Börje Ramsbro ./.. Regeringskansliet

Komplettering angående i målet åberopade lagar.

För att undvika missförstånd i min överklagan finner jag anledning att lämna komplettering med hänvisning till de lagar jag åberopar i målet och mina tolkningar.

Saken: Reglering av skada till följd av brott mot de interna regelverken, medvetet lämnad falsk och vilseledande information för att gagna och skydda av Staten bildade fristående stiftelser och externa parter.

Den skada som avses är konsekvenserna av kanslirådet Lars Häggmarks svar till mig den 2 juni 1997, bilaga Fi 8 underbilaga 23, som resulterat i för mig omfattande förmögenhetsskada, som i detta fall skall repareras/kompenseras genom ett beslut enligt vad jag redan framfört till Regeringskansliet och som redovisas nedan.

Skadeståndslag (1972:207)

Enligt 3 kap. 2 § 1. skadeståndslagen ska staten ersätta personskada, sakskada eller ren förmögenhetsskada som vållas genom fel eller försummelser vid myndighetsutövning i sådan verksamhet som staten svarar för.

I detta mål gäller det Stiftelsen Industrifonden i vilken staten utsett styrelsen, varav en ledamot varit verksam inom Regeringskansliet, kanslirådet Lars Häggmark, för att bevaka stiftaren statens intressen i verksamheten och att stiftelsens ändamål och föreskrifter respekteras och genomförs. Läs vidare bilaga Fi 8 underbilaga 94 och 94.1.

Jag har inte framställt något krav på ekonomisk ersättning från staten för den skada som Lars Häggmark åsamkat mig genom sina försummelser och falskhet. Däremot har jag framställt krav på att regeringskansliet tar ansvaret och reparerar/kompenserar för skadan genom ett beslut om att Stiftelsen Industrifonden skall fullfölja vad den förbundit sig till i ett brev till regeringen och Näringsdepartementet den 3 december 1993, bilaga Fi 8 underbilaga 9, citat:

"Industri- och nyföretagarfonden (Industrifonden) förbinder sig därvid även att svara för de kostnader som kan uppstå till följd av Småföretagsfondens eventuellt kvarvarande skulder eller andra förpliktelser."

Lars Häggmark som tydligen insåg att svaret till mig den 2 juni 1997 skulle skada mina ekonomiska intressen, bifogande från Näringsdepartementet ett utdrag från protokoll fört vid regeringssammanträde 1995-02-09, bilaga Fi 8 underbilaga 23 sida 11. Detta utdrag bekräftar vad Industrifonden förbundit sig till, citat:

"Industri- och nyföretagsfonden (Industrifonden) har i skrivelse till regeringen den 3 december 1993 förbundit sig till att svara för de kostnader som kan uppstå till följd av Småföretagsfondens eventuellt kvarvarande skulder eller andra förpliktelser, "

Lars Häggmark som var tillsatt av staten i Industrifondens styrelse var fullt medveten om att Småföretagsfonden och Industrifonden inte följde villkoren i förvaltningsavtalet mellan Företagskapital AB och Industrifonden, bilaga Fi 8 underbilaga 2 och 2.1, och *Förordning (1993:31) om finansiering genom Industrifonden*, bilaga Fi 8 underbilaga 19.

Industrifonden använde den redan avvecklade Småföretagsfonden som målmakt och täckmantel för att kringgå stiftelsens ändamål om förbudet att förvärva och äga 30 000 aktier i System 3R, bilaga Fi 8 underbilaga 11 *"Not 7 Tillgångar förvaltade av Företagskapital AB"*.

När jag ställde frågan till Lars Häggmark som kansliråd om NÄR och HUR hade Industrifonden blivit delägare i mitt företag System 3R lämnade han svar via Telefax den 2 juni 1997, bilaga Fi 8 underbilaga 23. I svaret bifogades stadgar från den redan avvecklade Stiftelsen Småföretagsfonden, sida 5, och delar av ett förvaltningsavtal mellan Industrifonden och Företagskapital med blankade paragrafer och utlämnade sidor, sida 9 och 10. Alltså aktiva brottsliga gärningar som jag flera års senare fått bekräftat.

Lars Häggmark i sin dubbla roll som kansliråd inom Regeringskansliet och ledamot i Industrifondens styrelse lämnade vilseledande och falsk information för att dölja en fejkad aktieägartransaktion mellan Småföretagsfonden och Industrifonden. Allt för att kringgå Industrifondens ändamål om förbud att investera i aktier från System 3R. Detta leder till mitt anspråk om reparation/kompensation av den ekonomiska skada som blev följden av kanslirådet Lars Häggmarks medvetet falska och vilseledande information.

Lag (1929:116) om tillsyn över stiftelser

I stadgarna för såväl Stiftelsen Småföretagsfonden som Stiftelsen Industrifonden ingick denna lag som gäller enligt följande, citat:

16 § *Har styrelse fattat beslut, som står i strid med lag eller de för stiftelsen gällande föreskrifter, äge Konungens befallningshavande förbjuda verkställighet av beslutet eller, om sådan ägt rum, förelägga styrelsen att vidtaga rättelse. Konungens befallningshavande må ock eljest förelägga styrelsen att fullgöra vad den åligger.*

Det är fastställt att Industrifonden brutit mot stiftelsens ändamål. Lars Häggmark som statens tjänstman i Industrifondens styrelse hade ansvaret att bevaka att Industrifonden verkade inom ramen för Förordningen (1993:31), vilket han försummade. Därtill lämnade han falskt information till mig för att dölja den egna medvetna försummelsen.

Regeringskansliet har ansvaret för Lars Häggmarks vilseledande och falska svar och har dessutom ansvaret för att Industrifonden vidtar rättelse för brott mot stiftelsens ändamål, som i detta fall skall leda till åtgärder s.ex. ett retroaktivt förvärv av aktuell aktiepost.

Hade kanslirådet Lars Häggmark som styrelseledamot i Industrifonden varit saklig och opartiskt vid svaret till mig den 2 juni 1997, bilaga Fi 8 underbilaga 23, och överlämnat kompletta avtalshandlingar och övriga fakta om "System 3R-affären", hade Regeringskansliet inte blivit indragen i denna korruptionshärva och stått utanför mina krav på reparation/kompensation av skadan enligt ovan.

Den 1 juni 1999 vände jag mig till Industrifonden med förslag om att inleda förhandlingar då jag hade kommit till insikt att det inte fanns giltiga förvärv, bilaga Fi 8 underbilaga 51. Resultatet blev att Industrifonden i panik avvecklade innehavet till de parter som låg bakom företagskapningen. Hade Lars Häggmark varit saklig och opartisk hade jag haft tillgång till fakta som hade tvingat Industrifonden till en uppgörelse och förlikning. Därefter hade allt varit glömt, som i fallet med bankerna där förlikningar träffats.

Industrifonden hade tre månader före mitt brev, 1999-03-17, mottagit en slutrapport från Företagskapital om den avslutade förvaltningen av Stiftelsen Småföretagsfonden, som visade en värdeökning på 519 Mkr, bilaga Fi 8 underbilaga 108. Hade Industrifonden vid detta tillfälle träffat en förlikning med mig genom ett retroaktivt förvärv av 30 000 aktier till det bokförda värdet, bilaga Fi 8 underbilaga 26, hade Industrifonden inte blivit part i den korrupsionshärva som vuxit fram i takt med ny bevisning kommit i dager.

Stiftelselag (1994:1220)

5 kap. Skadestånd

1 § *En styrelseledamot eller förvaltare som vid fullgörandet av sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar skada för stiftelsen ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom åsidosättande av föreskrifterna i stiftelseförordnandet, denna lag eller årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2009:244).*

Lars Häggmark har som kansliråd inom Regeringskansliet och styrelseledamot i Industrifonden avsiktligt skadat mina ekonomiska intressen genom undanhållande av fakta och vilseledande information. Allt har gjorts för att dölja Industrifondens förbudna och ogiltiga ägande av aktier i System 3R. Detta tolkar jag som att styrelseledamoten Lars Häggmark och förvaltaren Företagskapital är skyldiga att ersätta den skada som drabbat mig (någon annan). Jag har dock inte detta anspråk men däremot ett krav på att Regeringskansliet tar ansvaret för Lars Häggmarks brott och falskspel med hjälp enligt nedan.

Förvaltningslag (2017:900)

Detta mål berör bl.a. två statliga stiftelser som "fejkat" en affär och som kanslirådet Lars Häggmark från Regeringskansliet aktivt försökt att dölja genom att vara osaklig och partiskt mot mig som ägaren. Allt i strid mot §5 i förvaltningslagen.

Enligt §6 i förvaltningslagen gäller följande, citat:

Service

En myndighet ska se till att kontakterna med enskilda blir smidiga och enkla.

Myndigheten ska lämna den enskilde sådan hjälp att han eller hon kan ta till vara sina intressen. Hjälpen ska ges i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet. Den ska ges utan onödigt dröjsmål.

Jag begär ingen ekonomisk ersättning från staten eller regeringskansliet för uppkommen skada utan endast en hjälp från Regeringskansliet att ta till vara mina intressen genom att reparera/kompensera mig för skadan. Den hjälp jag begärt från Regeringskansliet alternativt Regeringen är ett beslut att Industrifonden fullföljer vad den förbundit sig till i brevet till regeringen den 3 december 1993, bilaga Fi 8 bilaga 9, och som regeringen bekräftat, bilaga Fi 8 underbilaga 23 sida 11.

Företagskapital och Industrifonden hade träffat ett avtal den 12 november 1993, bilaga Fi 8 bilaga 2, som hade tecknats med Näringsdepartementets välsignelse, Fi 8 underbilaga 2.1. Enligt förvaltningsavtalet medgavs inte förvärv av aktier i mitt företag System 3R efter den 12 november 1993, för portföljen Småföretagsfonden som skulle förvaltas av Företagskapital för Industrifondens räkning.

Företagskapital och Industrifonden hade båda Uno Alfredéen som styrelsens ordförande och därmed kan Industrifonden inte varit ovetande om det förbjudna ägandet i System 3R, som skall regleras enligt Lag (1929:116), ovan.

Industrifondens VD Bo Lundqvist kan ej heller ha varit ovetande om det förbjudna ägandet i System 3R när han lämnade brevet till regeringen den 3 december 1993, bilaga Fi 8 bilaga 9. Detta styrks av den tolkning han gjorde den 3 december 1993 av - *Överenskommelsen med Företagskapital AB*, bilaga Fi 8 underbilaga 2.1.

Alla berörda parter ända upp till regeringskansliets ansvariga kände till det förbjudna och ogiltiga ägandet av aktier i System 3R. Endast jag som ägaren av System 3R-koncernen stod utanför kuppmaakarnas planer. Jag har aldrig träffat något avtal med Stiftelsen Industrifonden och Regeringskansliet.

Den begärda hjälpen från Regeringskansliet skall gälla ett **bindande beslut** att Industrifonden skall fullfölja vad den förbundit sig till i brev till regeringen den 3 december 1993, bilaga Fi underbilaga 9. För Industrifondens del gäller det ett retroaktivt förvärv av 30 000 aktier i dotterbolaget System 3R International AB, till det bokförda värdet enligt årsredovisning 1993 för System 3R Holding AB. Det bokförda värdet uppgår till ca 7.6 Mkr, bilaga Fi8 underbilaga 26. Beslutet skall följas upp med direkta förhandlingar mellan mig och Industrifondens ledning och styrelse i bästa samförstånd.

Regeringskansliet alternativt regeringen är inte förhindrade att verkställa detta beslut då Regeringskansliet genom kanslirådet Lars Häggmark öppet samverkade med Industrifonden för dess egna vinning och till skada för mig som ägare till System 3R-koncernen. Enligt Regeringskansliet drivs Stiftelsen Industrifonden affärsmässigt, vilket är upp till bevis, bilaga Fi 8 underbilaga 100.

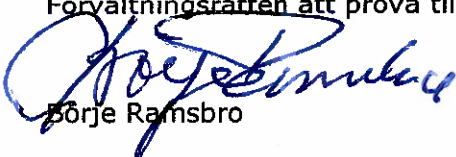
Sammanfattning

Regeringskansliets uppfattning om att den inte kan hjälp mig att tillvarata mina intressen genom att reparera/kompensera för skadan efter Lars Häggmarks falskspel mot mig i sin dubbla roll, anser jag inte finner något stöd i åberopade lagar.

Jag accepterar att ersättningen kan utgå i form av ett beslut från Regeringskansliet med instruktion till Industrifonden om att fullfölja vad den förbundit sig till i ett brev till regeringen den 3 december 1993, bilaga Fi 8 underbilaga 9. D.v.s. ta kostnaden för den fejkade affären mellan de två statliga stiftelserna Småföretagsfonden och Industrifonden. En affär som Lars Häggmark avsiktligt undanhöll för mig genom svaret den 2 juni 1997, bilaga Fi 8 underbilaga 23.

Förvaltningsrättens prövning av Regeringskansliets ansvar gäller tillämpningen av i vart fall följande lagar: Skadeståndslag (1972:207), Lag (1929:116) om tillsyn över stiftelser, Stiftelselag (1994:1220) och Förvaltningslag (2017:900) enligt ovan.

Denna sammanfattning är min tolkning av rättsläget som jag härmed överlämnar till Förvaltningsrätten att pröva tillsammans med övrigt inlämnat material i målet.

Börje Ramsbro